

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 13

2018. GADA 12. JŪLIJĀ

Saturs

Likumi

167.* 863L/12**	Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā	3
168. 864L/12	Grozījumi Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā	9
169. 865L/12	Grozījums likumā “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām”	14
170. 866L/12	Grozījums Latvijas Okupācijas muzeja likumā	15
171. 867L/12	Grozījumi Zinātniskās darbības likumā	16

* *Publikācijas numurs.*

** *12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.*

167. 863L/12 Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā

Izdarīt Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 118. nr.; 2011, 103., 144. nr.; 2012, 166. nr.; 2013, 40., 46., 61., 87., 234. nr.; 2014, 92., 225. nr.; 2015, 251. nr.; 2016, 2., 111., 241. nr.; 2017, 242. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt pantu ar 14.¹ punktu šādā redakcijā:

“14¹) **patiesais labuma guvējs** — fiziskā persona, kas atbilst Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā lietotajam terminam “patiesais labuma guvējs”;

papildināt pantu ar 17.¹ punktu šādā redakcijā:

“17¹) **programmas pamata audiovaloda** — valoda, kas noteikta Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes izsniegtās apraides atļaujas darbības pamatnosacījumos un kas nodrošināma neatkarīgi no televīzijas programmas izplatīšanas veida;”;

izteikt 32.¹ punktu šādā redakcijā:

“32¹) **televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojums** — pakalpojums, kas nodrošina iespēju uztvert televīzijas programmu lietotāja galaiekārtā, tostarp izplatot vai retranslējot programmu. Šī definīcija neattiecas uz šā likuma 13. pantā minētajiem gadījumiem;”;

papildināt pantu ar 34.¹ punktu šādā redakcijā:

“34¹) **valodas celiņš** — skaņas celiņš, kas atšķiras no programmas pamata audiovalodas;”

2. 13. pantā:

izteikt pirmās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa televīzijas programmu, komerciālo nacionālo un reģionālo plašsaziņas līdzekļu bezmaksas televīzijas programmu nepastarpinātu izplatīšanu visā valsts teritorijā ar zemes raidītājiem, vienojoties ar attiecīgajiem sabiedriskajiem, nacionālajiem un reģionālajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem par tehniskajiem nosacījumiem programmu izplatīšanai;”;

izteikt sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Par maksas televīzijas programmu zemes apraidi ciparformātā ar zemes raidītājiem attiecīgais elektronisko sakaru komersants no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa iekasē maksu, kuras tarifu aprēķināšanas metodiku nosaka Ministru kabinets.”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, slēdzot līgumu ar valsts akciju sabiedrību “Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs”, nodrošina maksājumus no valsts budžetā paredzētajiem līdzekļiem par galalietotājiem bez maksas izplatāmo programmu sarakstā iekļauto televīzijas programmu izplatīšanu ar zemes raidītājiem, ievērojot komercdarbības atbalsta kontroles normas. Maksājumus aprēķina atbilstoši tarifu aprēķināšanas metodikai, kuru nosaka Ministru kabinets.”

3. 18. pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Apraides atļaujas saņemšanai privātpersona (tostarp konkursa uzvarētājs) neatkarīgi no tās reģistrācijas valsts vai dzīvesvietas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegumu, kuram pievienojama informācija par tās patieso labuma guvēju un attiecīgās programmas vai pakalpojuma izplatīšanu nodrošinot elektronisko sakaru komersanta apliecinājums par šīs programmas vai pakalpojuma izplatīšanu. Ja programmas veidošanai un izplatīšanai nav nepieciešams radiofrekvenču resurss, iesniegumam pievienojami darbības pamatnosacījumi, kuros norāda paredzamo programmas nosaukumu, darbības mērķi, programmas formātu, valodu, informāciju par īpašniekiem, kā arī citas ziņas, kuras iesniedzējs uzskata par svarīgām, elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbības attīstības plāns un dokumenti, kas apliecina iespējamus finansiālā nodrošinājuma avotus vismaz pirmajam darbības gadam.”;

papildināt pantu ar 4.¹ un 4.² daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Ja mainās elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kuram izsniegta apraides atļauja, patiesais labuma guvējs, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par patiesā labuma guvēja maiņu.

(4²) Lai izvērtētu sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padomei ir tiesības pieprasīt atzinumu no kompetentajām valsts drošības iestādēm, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma uzraudzības un kontroles institūcijas un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā noteiktajām kompetentajām institūcijām, kā arī no citu valstu kompetentajām institūcijām.”

4. 19. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārda “retranslācijai” ar vārdiem “un izplatīšanai”;

izteikt otrās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Retranslācijas atļaujas saņemšanai privātpersona neatkarīgi no tās reģistrācijas valsts vai dzīvesvietas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei iesniegumu, kuram pievienojama informācija par tās patieso labuma guvēju, retranslējamo programmu saraksts un, ja nepieciešams, — dokuments, kas apliecina reģistrāciju Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijā, kā arī samaksā valsts nodevu.”;

papildināt pantu ar 2.¹ un 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja mainās elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kuram izsniegta retranslācijas atļauja, patiesais labuma guvējs, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par patiesā labuma guvēja maiņu.

(2²) Lai izvērtētu sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padomei ir tiesības pieprasīt atzinumu no kompetentajām valsts drošības iestādēm, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma uzraudzības un kontroles institūcijas un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā noteiktajām kompetentajām institūcijām, kā arī no citu valstu kompetentajām institūcijām.”;

izteikt sesto un 6.¹ daļu šādā redakcijā:

“(6) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējs nodrošina Latvijā izplatīto sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadišanu visiem abonentiem nemainītā veidā. Šo programmu izplatīšanai attiecīgajos publisko elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga. Par sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu izplatīšanas nodrošināšanu attiecīgais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis neiekasē maksu no sabiedriskā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas izplata, savukārt sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kura programmas tiek izplatītas, neiekasē maksu no elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kurš tā programmas izplata.

(6¹) Televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējs nodrošina to Latvijā izplatīto komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu pievadīšanu visiem abonentiem nemainītā veidā, kuras, izmantojot zemes apraides tehniskos līdzekļus, galalietotājam ir pieejamas bez maksas, ja vien šis plašsaziņas līdzeklis par savu programmu izplatīšanu nepieprasa maksu. Ja komerciālais nacionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nepieprasa maksu par savas programmas izplatīšanu, šādai programmu izplatīšanai publisko elektronisko sakaru tīklos retranslācijas atļauja nav vajadzīga. Par šādu komerciālo nacionālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu televīzijas programmu izplatīšanu televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējs neiekasē maksu no tā komerciālā nacionālā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kura programmas tas izplata. Ja nepieciešams segt satelīta signāla nodrošināšanas izmaksas, bet komerciālais nacionālais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis tās nesedz, televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojuma sniedzējam nav pienākuma nodrošināt attiecīgās programmas izplatīšanu, izmantojot satelītu.”

5. Papildināt 21.¹ pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Papildus šajā pantā minētajam, ja kādā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī jau ir aizliegta kādas audiovizuālās programmas izplatīšana par šā likuma 26. pantā minētajiem pārkāpumiem un šis aizliegums ir spēkā, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, sadarbojoties ar attiecīgās ārvalsts kompetento institūciju, noskaidro, vai tie paši pārkāpumi nav konstatējami programmā, kas tiek izplatīta Latvijā. Ja šādi pārkāpumi tiek konstatēti, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome var pieņemt lēmumu par konkrētās programmas izplatīšanas aizliegumu Latvijā šajā pantā paredzētajā kārtībā.”

6. 21.⁸ pantā:

papildināt pantu ar otro, trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja Padomei nav iespēju īstenot šā panta pirmajā daļā noteiktās darbības, tai ir tiesības pieņemt lēmumu (vispārīgo administratīvo aktu), ar kuru tiek ierobežota piekļuve tām Latvijā pieejamām mājaslapām internetā, kuras retranslē audiovizuālās programmas bez retranslācijas atļaujas, liedzot to domēna vārdu izmantošanu uz laiku līdz sešiem mēnešiem.

(3) Lai nodrošinātu šā panta otrajā daļā minētā lēmuma izpildi, Padome savā mājaslapā internetā uztur un aktualizē šā panta otrajā daļā minēto domēna vārdu sarakstu.

(4) Kārtību, kādā Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome sagatavo un pieņem šā panta otrajā daļā minēto lēmumu (vispārīgo administratīvo aktu), un šā lēmuma izpildes nosacījumus un kārtību nosaka Ministru kabinets.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

7. 22. pantā:

papildināt ceturto daļu ar 3. punktu šādā redakcijā:

“3) informācija par patieso labuma guvēju.”;

papildināt pantu ar 4.¹ un 4.² daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Ja mainās elektroniskā plašsaziņas līdzekļa, kas sniedz pakalpojumus pēc pieprasījuma, patiesais labuma guvējs, elektroniskais plašsaziņas līdzeklis nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā no attiecīgās informācijas uzzināšanas dienas iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par patiesā labuma guvēja maiņu.

(4²) Lai izvērtētu sniegto informāciju par patieso labuma guvēju, Padomei ir tiesības pieprasīt atzinumu no kompetentajām valsts drošības iestādēm, Noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma uzraudzības un kontroles institūcijas un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā noteiktajām kompetentajām institūcijām, kā arī no citu valstu kompetentajām institūcijām.”

8. Izteikt 24. panta trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ievēro tos darbības pamatnosacījumus, kurus tie iesnieguši Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei, lai saņemtu apraides atļauju. Ja apraides tiesības iegūtas konkursa kārtībā, darbības pamatnosacījumus var mainīt ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes piekrišanu. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu pamata audiovaloda un programmu formāts nav maināmas darbības pamatnosacījumu sastāvdaļas izsniegtās apraides atļaujas darbības termiņā. Valodas celiņš apraides atļaujas darbības laikā ir maināms.

(4) Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti godīgi, objektīvi, ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, veicinot viedokļu apmaiņu, un atbilstu vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem. Komentārus un viedokļus atdala no ziņām un nosauc viedokļa vai komentāra autoru. Informatīvi dokumentālajos un ziņu raidījumos fakti tiek atspoguļoti tā, lai apzināti nemaldinātu auditoriju.”

9. Papildināt 32. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja elektroniskais plašsaziņas līdzeklis veido pārrobežu programmu, kura uztverama arī Latvijas teritorijā, tas nodrošina programmu ar valodas celiņu valsts valodā. Elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmu, kas nav pieejama Latvijas teritorijā, nav nepieciešams nodrošināt valsts valodā.”

10. Papildināt likumu ar 39.¹ pantu šādā redakcijā:

“39.¹ pants. Audio un audiovizuālu komerciālu paziņojumu ierobežojumi attiecībā uz sabiedriskajiem elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem

Sabiedriskajos elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos aizliegts izvietot audio un audiovizuālus komerciālos paziņojumus, izņemot:

- 1) sponsorēšanu (ar iespēju norādīt sponsorētā raidījuma sākumā, kā arī vidū vai beigās sponsora nosaukumu, logotipu, preču zīmi vai atsauci uz sponsora preci vai pakalpojumu) attiecībā uz Eiropas Raidorganizāciju apvienības starptautisko pasākumu translācijām un Ministru kabineta apstiprinātajiem Latvijas sabiedrībai īpaši svarīgiem notikumiem;
- 2) sponsorēšanu (ar iespēju norādīt sponsorētā raidījuma sākumā, kā arī vidū vai beigās sponsora nosaukumu, logotipu, preču zīmi vai atsauci uz sponsora preci vai pakalpojumu) ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes atļauju attiecībā uz publisku vai privātu personu līdzfinansētiem kultūras, sporta un sociālajiem pasākumiem;
- 3) reklāmas klipu izvietojumu tajos gadījumos, kad prasība pārraidīt reklāmas klipus ir licences līguma neatņemama sastāvdaļa, lai varētu iegūt šā panta 1. punktā minēto pasākumu pārraidīšanas tiesības;
- 4) valsts nodrošināto bezmaksas raidlaiku priekšvēlēšanu aģitācijai un paziņojumus (sludinājumus) par tikšanos ar vēlētājiem Priekšvēlēšanu aģitācijas likuma izpratnē;
- 5) sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu pašreklāmu;
- 6) sociāli nozīmīgu paziņojumu, sabiedriskas nozīmes sludinājumu un aicinājumu uz labdarību bezmaksas izplatīšanu.”

11. 42. pantā:

izslēgt pirmās daļas otro teikumu;

papildināt otrās daļas 2. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Kritērijus šā punkta piemērošanai nosaka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajā stratēģijā.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Reklāmas ierobežojumus sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās papildus nosaka šā likuma 39.¹ pants.”

12. 47. pantā:

izslēgt pirmās daļas otro teikumu;

papildināt otrās daļas 2. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Kritērijus šā punkta piemērošanai nosaka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu nozares attīstības nacionālajā stratēģijā.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Reklāmas ierobežojumus sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās papildus nosaka šā likuma 39.¹ pants.”

13. Papildināt 60. panta pirmo daļu ar 14.² punktu šādā redakcijā:

“14²) organizē galalietotājiem bez maksas zemes apraidē ciparformātā izplatāmo televīzijas programmu sarakstā iekļauto programmu izplatīšanu ar zemes raidītājiem;”.

14. 61. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja tīklā, kurā notiek bezmaksas televīzijas programmu izplatīšana ar zemes raidītājiem, ir brīvas televīzijas programmu vietas, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, nodrošinot informācijas pieejamību sabiedrībai, ir tiesīga brīvās televīzijas programmu vietas aizpildīt ar atklātā, pārredzamā, taisnīgā, efektīvā, vienlīdzību un konkurenci nodrošinošā un nediskriminējošā konkursa procedūrā izraudzītām komerciālo elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmām, slēdzot licences līgumus ar elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem par šo programmu izplatīšanu. Organizējot konkursu, priekšroka dodama tādām elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmām, kuras nodrošina, ka vismaz 20 procentus no nedēļas raidlaika aizņem Eiropas audiovizuālie darbi, kas sākotnēji veidoti latviešu valodā. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome konkursa nolikumā var paredzēt arī citus kritērijus, kuri nodrošina sabiedrības demokrātiskās, sociālās un kultūras vajadzības. Par šo programmu izplatīšanu tiek slēgts licences līgums uz laiku, kas nepārsniedz piecus saimnieciskos gadus. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome katru gadu, apspriežoties ar Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes konsultatīvo padomi, izvērtē, vai bezmaksas zemes apraidē izplatītā elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programma atbilst šā panta un konkursa nolikuma nosacījumiem. Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes lēmuma par konkursa rezultātu apstiprināšanu pārsūdzēšana neaptur tā darbību.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

15. Papildināt 66. pantu ar sesto un septīto daļu šādā redakcijā:

“(6) Sabiedriskie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi sabiedriskā pasūtījuma ietvaros ir tiesīgi sniegt jaunus papildu pakalpojumus neatkarīgi no to piegādes vai finansējuma veida, tostarp interneta vidē. Ja sabiedriskais elektroniskais plašsaziņas līdzeklis vēlas sniegt pilnvērtīgu būtiski jaunu pakalpojumu, tam pirms šā pakalpojuma sniegšanas uzsākšanas ir nepieciešama Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes atļauja šāda pakalpojuma sniegšanai. Par šīs atļaujas izsniegšanu Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome pieņem lēmumu, kas balstīts uz atklātu sabiedrisko apspriešanu, kurā izvērtēts, vai jaunais pakalpojums apmierina sabiedrības demokrātiskās, sociālās un kultūras vajadzības un vai ir pienācīgi ņemta vērā iespējamā tā ietekme uz masu informācijas līdzekļu tirgu.

(7) Šā likuma 39.¹ pantā noteiktie ierobežojumi piemērojami attiecībā uz visu veidu komerciālajiem paziņojumiem, tostarp interneta vidē.”

16. Izslēgt 71. panta piekto daļu.

17. Papildināt pārejas noteikumus ar 34., 35., 36. un 37. punktu šādā redakcijā:

“34. Šā likuma 39.¹ pants, grozījumi 42. panta pirmajā daļā, kas paredz izslēgt otro teikumu, 42. panta trešā daļa, grozījumi 47. panta pirmajā daļā, kas paredz izslēgt otro teikumu, 47. panta trešā daļa un 66. panta septītā daļa stājas spēkā 2021. gada 1. janvārī. Plānojot valsts budžetu, ir paredzams šiem grozījumiem atbilstošs finansējums.

35. Šā likuma grozījumi par 13. panta pirmās daļas 3. punkta un sestās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, šā panta papildināšanu ar septīto daļu, 60. panta pirmās daļas papildināšanu ar 14.² punktu, 61. panta papildināšanu ar otro daļu un grozījums par 71. panta piektās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī. Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome līdz 2019. gada 30. jūnijam iesniedz Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijai ziņojumu par komercdarbības atbalsta pasākuma saskaņošanas gaitu ar Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektorātu. Ja nepieciešams, Ministru kabinets līdz 2019. gada 30. septembrim sagatavo un iesniedz Saeimai likumprojektus, lai nodrošinātu komercdarbības atbalsta kontroles normu īstenošanu.

36. Šā likuma grozījumi par 21.⁸ panta papildināšanu ar otro, trešo un ceturto daļu stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī. Plānojot valsts budžetu, ir paredzams šiem grozījumiem atbilstošs finansējums.

37. Elektroniskais plašsaziņas līdzeklis, kas saņēmis apraides atļauju, retranslācijas atļauju vai paziņojis par pakalpojumu pēc pieprasījuma sniegšanu, iesniedz Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei informāciju par tā patieso labuma guvēju līdz 2018. gada 31. decembrim.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 20. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 28. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.06.2018., Nr. 128.

168. 864L/12 Grozījumi Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā

Izdarīt Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likumā (Latvijas Vēstnesis, 2016, 31. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 2. pantu šādā redakcijā:

“2. pants. Likuma mērķis un darbības joma

(1) Likuma mērķis ir nodrošināt mieru, drošību un tiesiskumu atbilstoši Latvijas starptautiskajām saistībām un nacionālajām interesēm, ieviešot starptautiskās sankcijas, nosakot nacionālās sankcijas vai arī šajā likumā noteiktajos gadījumos piemērojot Eiropas Savienības vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts noteiktās sankcijas.

(2) Likums attiecas uz visām fiziskajām un juridiskajām personām, un tām ir pienākums ievērot un izpildīt starptautiskās un nacionālās sankcijas.”

2. Papildināt 3. panta 3. punktu ar vārdiem “(turpmāk arī — proliferācija)”.

3. Aizstāt 5. pantā vārdus “Latvijas finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem” ar vārdiem “fiziskajām un juridiskajām personām”.

4. Papildināt 11. panta trešo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Ministru kabineta rīkojums stājas spēkā ar tā parakstīšanas brīdi. Pēc rīkojuma parakstīšanas Ārlietu ministrija nekavējoties par to paziņo kompetentajām institūcijām. Rīkojums tiek publicēts oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” nākamajā darbdienā pēc tā parakstīšanas.”

5. Papildināt likumu ar 11.¹ pantu šādā redakcijā:

“11.¹ pants. Sankciju piemērošana publisko iepirkumu un publiskās un privātās partnerības jomā

(1) Pasūtītājs, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs, publiskais partneris vai tā pārstāvis attiecībā uz kandidātu vai tādu pretendentu, kuram saskaņā ar normatīvajiem aktiem publisko iepirkumu jomā būtu piešķiramas līguma slēgšanas tiesības, pārbauda, vai attiecībā uz šo kandidātu vai pretendentu, tā valdes vai padomes locekli, pārstāvēttiesīgo personu vai prokūristu vai personu, kura ir pilnvarota pārstāvēt kandidātu vai pretendentu darbībās, kas saistītas ar filiāli, vai personālsabiedrības biedru, ja kandidāts vai pretendents ir personālsabiedrība, ir noteiktas starptautiskās vai nacionālās sankcijas vai būtiskas finanšu un kapitāla tirgus intereses ietekmējošas Eiropas Savienības vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts noteiktās sankcijas, kuras ietekmē līguma izpildi. Ja attiecībā uz minēto kandidātu vai pretendentu ir noteiktas starptautiskās vai nacionālās sankcijas vai būtiskas finanšu un kapitāla tirgus intereses ietekmējošas Eiropas Savienības vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts noteiktās sankcijas, kuras kavē līguma izpildi, tas ir izslēdzams no dalības līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto pārbaudi veic arī attiecībā uz kandidāta vai pretendenta norādīto apakšuzņēmēju, kura veicamo būvdarbu vai sniedzamo pakalpojumu vērtība ir vismaz 10 procenti no kopējās līguma vērtības, vai personu, uz kuras iespējām kandidāts vai pretendents balstās, lai apliecinātu, ka tā kvalifikācija atbilst paziņojumā par līgumu, iepirkuma procedūras dokumentos, paziņojumā par koncesiju vai koncesijas procedūras dokumentos noteiktajām prasībām. Ja attiecībā uz minēto personu vai apakšuzņēmēju ir noteiktas starptautiskās vai

nacionālās sankcijas vai būtiskas finanšu un kapitāla tirgus intereses ietekmējošas Eiropas Savienības vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts noteiktās sankcijas, kuras kavē līguma izpildi, attiecīgais kandidāts vai pretendents ir izslēdzams no dalības līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, ja šis kandidāts vai pretendents 10 darbdienu laikā pēc pieprasījuma izsniegšanas vai nosūtīšanas dienas nav veicis šādas personas vai apakšuzņēmēja nomaiņu saskaņā ar kārtību, kāda noteikta normatīvajos aktos publisko iepirkumu jomā.

(3) Iepirkuma līgumā, vispārīgās vienošanās dokumentā, partnerības iepirkuma līgumā vai koncesijas līgumā papildus normatīvajos aktos publisko iepirkumu jomā noteiktajam paredz pasūtītāja, sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja, publiskā partnera vai tā pārstāvja tiesības vienpusēji atkāpties no līguma izpildes, ja līgumu nav iespējams izpildīt tādēļ, ka līguma izpildes laikā ir piemērotas starptautiskās vai nacionālās sankcijas vai būtiskas finanšu un kapitāla tirgus intereses ietekmējošas Eiropas Savienības vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts noteiktās sankcijas.”

6. 13. pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija kā kompetentā institūcija:

- 1) uzrauga starptautiskajās vai nacionālajās sankcijās paredzēto ierobežojumu nodrošināšanu attiecībā uz finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem;
- 2) ir tiesīga pieņemt sankciju izpildei nepieciešamos lēmumus, tostarp finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem saistošus lēmumus par finanšu līdzekļu iesaldēšanu, ja līdzekļu iesaldēšana nav veikta saskaņā ar normatīvo aktu prasībām;
- 3) nosaka finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem prasības attiecībā uz sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmas izveidi un kontroli;
- 4) nosaka finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem kritērijus, pēc kādiem noteikt Eiropas Savienības vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts noteiktās sankcijas, kuras būtiski ietekmē finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku vai finanšu un kapitāla tirgus intereses;
- 5) nosaka finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem prasības attiecībā uz finanšu ierobežojumu piemērošanu, ja šie ierobežojumi izriet no tādām Eiropas Savienības vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts noteiktajām sankcijām, kuru ievērošana būtiski ietekmē finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku vai finanšu un kapitāla tirgus intereses.”;

papildināt pantu ar 4.¹, 4.² un 4.³ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests ir kompetentā institūcija finanšu ierobežojumu izpildē cīņai pret starptautisko terorismu vai masveida iznīcināšanas ieroču izgatavošanu, glabāšanu, pārvietošanu, lietošanu vai izplatīšanu. Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests ir tiesīgs pieņemt sankciju izpildei nepieciešamos lēmumus, tostarp finanšu un kapitāla tirgus dalībniekiem saistošus lēmumus par pastāvīgu finanšu līdzekļu iesaldēšanu terorisma finansēšanas vai proliferācijas finansēšanas gadījumā.

(4²) Valsts ieņēmumu dienests kā kompetentā institūcija uzrauga starptautiskajās un nacionālajās sankcijās noteikto finanšu un civiltiesisko ierobežojumu izpildi šādām personām:

- 1) nodokļu konsultantiem, ārpakalpojuma grāmatvežiem;
- 2) neatkarīgiem juridisko pakalpojumu sniedzējiem, kad tie, darbojoties savu klientu vārdā, sniedz palīdzību darījumu plānošanā vai veikšanā, piedalās tajos vai veic citas ar darījumiem saistītas profesionālas darbības vai apstiprina darījumu sava klienta labā saistībā ar:
 - a) nekustamā īpašuma, uzņēmuma pirkšanu vai pārdošanu,
 - b) klienta naudas, finanšu instrumentu un citu līdzekļu pārvaldīšanu,

- c) visu veidu kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu kredītiestādēs vai finanšu iestādēs,
 - d) juridisku veidojumu dibināšanu, vadību vai darbības nodrošināšanu, kā arī attiecībā uz juridiska veidojuma dibināšanai, vadīšanai vai pārvaldīšanai nepieciešamo ieguldījumu veikšanu;
- 3) juridiska veidojuma dibināšanas un darbības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējiem;
 - 4) personām, kuras darbojas kā aģenti vai starpnieki darījumos ar nekustamo īpašumu;
 - 5) citām juridiskajām vai fiziskajām personām, kuras nodarbojas ar transportlīdzekļu, dārgmetālu, dārgakmeņu, to izstrādājumu un cita veida preču tirdzniecību, kā arī ar starpniecību minētajos darījumos vai cita veida pakalpojumu sniegšanu, ja maksājumu veic skaidrā naudā vai skaidru naudu par šo darījumu iemaksā kredītiestādē pārdevēja kontā 15 000 *euro* vai lielākā apmērā (vai ekvivalentu summu ārvalstu valūtā saskaņā ar grāmatvedībā izmantojamo ārvalstu valūtas kursu darījuma veikšanas dienas sākumā) neatkarīgi no tā, vai šo darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas savstarpēji saistītas operācijas;
 - 6) iestādēm, kuras sniedz šādus pakalpojumus:
 - a) kreditēšanu, tostarp finanšu lizingu, ja pakalpojumu sniegšanai nav nepieciešama licencēšana,
 - b) galvojumu un citu tādu saistību aktu izsniegšanu, ar kuriem uzlikts pienākums,
 - c) konsultācijas klientiem finansiāla rakstura jautājumos,
 - d) inkasāciju.

(4³) Patērētāju tiesību aizsardzības centrs kā kompetentā institūcija uzrauga, kā personas, kuras nodarbojas ar patērētāju kreditēšanu un kurām Patērētāju tiesību aizsardzības centrs izsniedz speciālo atļauju (licenci) kreditēšanas pakalpojumu sniegšanai, un personas, kuras nodarbojas ar parāda atgūšanas pakalpojumu sniegšanu un kurām Patērētāju tiesību aizsardzības centrs izsniedz speciālo atļauju (licenci) parāda atgūšanas pakalpojumu sniegšanai, izpilda starptautiskajās un nacionālajās sankcijās noteiktos finanšu un civiltiesiskos ierobežojumus.”

7. Papildināt likumu ar 13.¹, 13.², 13.³ un 13.⁴ pantu šādā redakcijā:

“13.¹ pants. Pienākums veikt sankciju riska novērtējumu un izveidot iekšējās kontroles sistēmu

(1) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas, Valsts ieņēmumu dienesta un Patērētāju tiesību aizsardzības centra uzraudzībā esošās personas atbilstoši savam darbības veidam veic un dokumentē starptautisko un nacionālo sankciju riska novērtējumu, lai noskaidrotu, novērtētu, izprastu un pārvaldītu savai darbībai vai klientiem piemītošo starptautisko un nacionālo sankciju riskus. Pamatojoties uz šo novērtējumu, uzraudzībā esošās personas izveido starptautisko un nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu, tostarp izstrādājot un dokumentējot attiecīgās politikas un procedūras.

(2) Iekšējās kontroles sistēma ir pasākumu kopums, kas ietver uz starptautisko un nacionālo sankciju prasību izpildes nodrošināšanu vērstas darbības, paredzot tam atbilstošus resursus un veicot darbinieku apmācību, lai pēc iespējas novērstu Finanšu un kapitāla tirgus komisijas, Valsts ieņēmumu dienesta un Patērētāju tiesību aizsardzības centra uzraudzībā esošo personu iesaistīšanu starptautisko un nacionālo sankciju prasību pārkāpšanā vai apiešanā vai izvairīšanos no to izpildes.

13.² pants. Atbildība par pārkāpumiem starptautisko un nacionālo sankciju prasību jomā

(1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, Valsts ieņēmumu dienests un Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir tiesīgi piemērot administratīvās sankcijas un uzraudzības pasākumus par starptautisko un nacionālo sankciju prasības regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem attiecībā uz iekšējās kontroles sistēmu un sankciju riska pārvaldību.

(2) Par starptautisko un nacionālo sankciju prasības regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu attiecībā uz iekšējās kontroles sistēmu un sankciju riska pārvaldību Valsts ieņēmumu dienesta un Patērētāju tiesību aizsardzības centra uzraudzībā esošajām personām var piemērot šādas administratīvās sankcijas:

- 1) izteikt brīdinājumu;
- 2) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai soda naudu līdz 1 000 000 *euro*;
- 3) apturēt vai pārtraukt darbību, tostarp apturēt vai anulēt licenci (sertifikātu) vai anulēt ierakstu attiecīgajā reģistrā;
- 4) noteikt par pārkāpumu atbildīgajai personai pagaidu aizliegumu pildīt Latvijas finanšu un kapitāla tirgus dalībniekam noteiktos pienākumus;
- 5) uzlikt par pienākumu veikt noteiktu darbību vai atturēties no tās;
- 6) uzlikt par pienākumu Latvijas finanšu un kapitāla tirgus dalībniekam atcelt par pārkāpumu atbildīgo personu no amata.

(3) Kredītiestādēm un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas uzraudzībā esošajām finanšu iestādēm, nepiemērojot šā panta otrās daļas 2. punktā noteikto, par starptautisko un nacionālo sankciju prasības regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu var piemērot šādas administratīvās sankcijas:

- 1) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz 10 procentiem no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējo apstiprināto finanšu pārskatu, kas izstrādāts, apstiprināts un, ja nepieciešams, revidēts saskaņā ar kredītiestādei vai finanšu iestādei saistošiem normatīvajiem aktiem gada pārskatu sagatavošanas jomā. Ja 10 procenti no kopējā gada apgrozījuma, kas noteikts atbilstoši šā punkta pirmajam teikumam, ir mazāk par 5 000 000 *euro*, kompetentā institūcija ir tiesīga uzlikt soda naudu līdz 5 000 000 *euro*. Ja kredītiestāde vai finanšu iestāde ir mātessabiedrība vai mātessabiedrības meitassabiedrība, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajiem normatīvajiem aktiem un pēdējiem pieejamiem konsolidētajiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi galvenā mātessabiedrības vadības struktūra;
- 2) uzlikt amatpersonai, darbiniekam vai personai, kura pārkāpuma izdarīšanas laikā ir atbildīga par starptautisko un nacionālo sankciju prasību ievērošanu kredītiestādes vai finanšu iestādes uzdevumā vai interesēs, soda naudu līdz 5 000 000 *euro*.

(4) Šā panta otrajā un trešajā daļā minētos Finanšu un kapitāla tirgus komisijas lēmumus par administratīvo sankciju piemērošanu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, bet Valsts ieņēmumu dienesta un Patērētāju tiesību aizsardzības centra lēmumus par administratīvo sankciju piemērošanu — Administratīvajā rajona tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Administratīvā akta par administratīvo sankciju piemērošanu, izņemot soda naudas uzlikšanu, pārsūdzēšana neaptur šā akta darbību.

(5) Lēmumu par administratīvo sankciju un uzraudzības pasākumu piemērošanu kompetentā institūcija publicē savā tīmekļvietnē nekavējoties pēc tam, kad persona, kurai piemērota administratīvā sankcija vai uzraudzības pasākums, tiek informēta par šo lēmumu.

(6) Kompetentā institūcija, publicējot lēmumu, ar kuru piemēro administratīvās sankcijas un uzraudzības pasākumus, ievēro šādus noteikumus:

- 1) publikācijā iekļauj informāciju vismaz par pārkāpumu veidu, būtību un atbildīgo personu identitāti, izņemot šīs daļas 2. punktā noteikto, kā arī par lēmuma apstrīdēšanu un pieņemto nolēmumu;
- 2) publikācijā var neidentificēt fizisko personu, ja pēc sākotnējā izvērtējuma veikšanas konstatē, ka tās datu atklāšana var apdraudēt finanšu tirgus stabilitāti vai uzsāktā kriminālprocesa norisi vai radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām;

- 3) ja paredzams, ka šīs daļas 2. punktā minētie apstākļi saprātīgā laikposmā var izbeigties, informācijas publiskošanu var uz laiku atlikt;
- 4) publikācija ir pieejama kompetentās institūcijas tīmekļvietnē piecus gadus saskaņā ar fizisko personu datu aizsardzības prasībām.

13.³ pants. Soda naudas izlietošanas kārtība

Par šā likuma pārkāpumiem piemērotā soda nauda tiek ieskaitīta valsts budžetā, un tās izlietošanu nosaka atbilstoši gadskārtējam valsts budžeta likumam.

13.⁴ pants. Noilgums

(1) Kompetentā institūcija par šā likuma 13.² panta pirmajā daļā noteiktajiem pārkāpumiem ir tiesīga ierosināt administratīvo lietu ne vēlāk kā 10 gadu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, — no pārkāpuma izbeigšanas dienas. Noilguma termiņa skaitīšanu lietas ierosināšanai aptur ar lietas ierosināšanas dienu.

(2) Lēmumu par šā likuma 13.² pantā noteikto sodu piemērošanu kompetentā institūcija var pieņemt divu gadu laikā no administratīvās lietas ierosināšanas dienas.

(3) Objektīvu iemeslu dēļ, tostarp tad, ja lietā nepieciešama ilgstoša faktu konstatācija, kompetentā institūcija, pieņemot lēmumu, var pagarināt šā panta otrajā daļā noteikto lēmuma pieņemšanas termiņu uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus no administratīvās lietas ierosināšanas dienas. Lēmums par termiņa pagarināšanu nav pārsūdzams.

(4) Kompetentā institūcija izbeidz lietu, ja šā panta otrajā vai trešajā daļā noteiktajā termiņā nav pieņemts lēmums par šā likuma 13.² pantā noteikto sankciju piemērošanu.”

8. Aizstāt 14. panta otrajā daļā vārdu “ierosinājuma” ar vārdu “iesnieguma”.

9. Papildināt 15. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ministru kabineta rīkojuma pārsūdzēšana neaptur šā rīkojuma darbību.”

10. Pārejas noteikumā:

aizstāt vārdus “Pārejas noteikums” ar vārdiem “Pārejas noteikumi”;

uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikuma tekstu par pārejas noteikumu 1. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 2., 3. un 4. punktu šādā redakcijā:

“2. Šā likuma 11.¹ panta trešajā daļā minētās tiesības vienpusēji atkāpties no līguma izpildes neattiecinā uz tiem iepirkumiem vai iepirkumu procedūrām, kuras uzsāktas vai izsludinātas pirms šīs normas spēkā stāšanās dienas.

3. Šā likuma 13.¹ pants stājas spēkā 2019. gada 1. maijā.

4. Šā likuma 13.², 13.³ un 13.⁴ pants stājas spēkā vienlaikus ar grozījumiem Krimināllikuma 84. pantā, kas nosaka kriminālsodus par Apvienoto Nāciju Organizācijas, Eiropas Savienības un citu starptautisko organizāciju noteikto sankciju vai par Latvijas Republikas noteikto nacionālo sankciju pārkāpšanu.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 21. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 28. jūnijā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

169. 865L/12 Grozījums likumā “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām”

Izdarīt likumā “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1990, 42. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 10., 22. nr.; 1997, 3., 13. nr.; 1998, 1., 15. nr.; 2000, 7., 12. nr.; 2002, 9. nr.; 2007, 13. nr.; 2009, 16., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 65. nr.; 2014, 199. nr.; 2015, 210. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 1. panta pirmo daļu pēc skaitļa un vārdiem “31. decembri — Vecgada dienu” ar skaitļiem un vārdiem “2018. gada 24. septembri — Viņa Svētības pāvesta Franciska pastorālās vizītes Latvijā dienu”.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 21. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 28. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.06.2018., Nr. 128.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

170. 866L/12 Grozījums Latvijas Okupācijas muzeja likumā

Izdarīt Latvijas Okupācijas muzeja likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2016, 182. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt 6. panta trešajā daļā vārdus un skaitļus “līdz 2018. gada 1. oktobrim” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2020. gada 31. decembrim”.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 21. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 28. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.06.2018., Nr. 128.

171. 867L/12 Grozījumi Zinātniskās darbības likumā

Izdarīt Zinātniskās darbības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 10. nr.; 2007, 15. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 47., 68., 74., 205. nr.; 2013, 61. nr.; 2016, 249. nr.; 2017, 203. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 13. panta otrās daļas 3. punktā vārdus “kā arī nosaka to īstenošanai piešķirto finanšu līdzekļu izlietojuma kontroles kārtību”.

2. 28. pantā:

izslēgt pirmās daļas 7. punktu;

papildināt trešās daļas 1. punktu ar vārdiem un skaitli “izņemot Latvijas Mākslas akadēmiju, Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmiju un Latvijas Kultūras akadēmiju, kurās vismaz 20 procentiem no vēlētā akadēmiskā personāla ir doktora zinātniskais grāds”.

3. 35. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Valsts pētījumu programmu mērķus un uzdevumus nosaka attiecīgās nozaru ministrijas, konsultējoties ar Latvijas Zinātņu akadēmiju un Latvijas Zinātnes padomi. Izglītības un zinātnes ministrija vai citas nozaru ministrijas valsts pētījumu programmu projektu konkursa kārtībā var piešķirt valsts pētījumu programmu projektiem finansējumu no zinātnes finansēšanai piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem. Valsts pētījumu programmu projektu konkursu organizē un īsteno Latvijas Zinātnes padome.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Valsts pētījumu programmu projektu pieteikšanas, ekspertīzes, īstenošanas un finansēšanas kārtību, kā arī valsts pētījumu programmu projektu īstenošanai piešķirto finanšu līdzekļu izlietojuma kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 27., 28. un 29. punktu šādā redakcijā:

“27. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. jūnijam izdod šā likuma 35. panta trešajā daļā minētos noteikumus.

28. To valsts pētījumu programmu īstenošanā, kuras apstiprinātas ar Ministru kabineta 2014. gada 7. oktobra rīkojumu Nr. 558 “Par valsts pētījumu programmām” un Ministru kabineta 2014. gada 7. oktobra rīkojumu Nr. 559 “Par papildu valsts pētījumu programmām”, līdz 2018. gada 31. decembrim piemēro Ministru kabineta 2006. gada 30. maija noteikumus Nr. 443 “Valsts pētījumu programmu pieteikšanas, ekspertīzes un finansēšanas kārtība” un Ministru kabineta 2014. gada 30. septembra noteikumus Nr. 597 “Kārtība, kādā veic valsts pētījumu programmu īstenošanai piešķirto finanšu līdzekļu izlietojuma kontroli”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

29. Grozījums šā likuma 28. panta trešās daļas 1. punktā par Latvijas Mākslas akadēmiju, Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmiju un Latvijas Kultūras akadēmiju, kurās vismaz 20 procentiem no vēlētā akadēmiskā personāla ir doktora zinātniskais grāds, stājas spēkā 2023. gada 1. janvārī. Līdz 2022. gada 31. decembrim šajās augstskolās doktora zinātniskais grāds ir vismaz 10 procentiem no vēlētā akadēmiskā personāla.”

5. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija direktīvas 2016/801 par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā.”

Likums Saeimā pieņemts 2018. gada 21. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2018. gada 28. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.06.2018., Nr. 128.